

riikides asuvates sama taseme asutustes, arvestades kõnealuse menetluse eripärast eesmärki võidelda riigisisese ebakindlate töösuhete nähtusega, ning juhul kui Euroopa Kohus ei leia, et Itaalia õigusnormid on Euroopa õigusliku raamistikuga abstraktselt vastuolus, kas sel juhul võib Itaalia õigusnormides sätestatud meetmeid pidada proportsionaalseks konkreetselt eespool viidatud üldise huvi eesmärgiga, mida taotletakse?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrus (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires (ELT 2011, L 141, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Madalmaad) 15. juunil 2022 – X versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Kohtuasi C-392/22)

(2022/C 359/35)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas Dublini määrust (¹), arvestades selle põhjendusi 3, 32 ja 39 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 1, 4, 18, 19 ja 47, tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et riikidevahelise usalduse põhimõte on jagamatu, millest tuleneb, et liidu õiguse rasked ja süstemaatilised rikkumised, mille paneb võimalik vastutav liikmesriik enne üleandmist toime kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei ole (veel) Dublini määruse alusel tagasipöördunud, välistavad täielikult üleandmise sellele liikmesriigile?
2. Kui vastus sellele küsimusele on eitav: Kas Dublini määruse artikli 3 lõiget 2 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 1, 4, 18, 19 ja 47 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus võimalik vastutav liikmesriik rikub raskelt ja süstemaatiliselt liidu õigust, ei või üleandev liikmesriik Dublini määruse raames kohe lähtuda riikidevahelise usalduse põhimõttest, vaid peab kõrvaldama kõik kahtlused selle suhtes, et taotleja ei satu pärast üleandmist Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 vastuolus olevasse olukorda, või siis tõendama, et seda ei juhtu?
3. Milliste tõenditega saab taotleja põhjendada oma väiteid, et tema üleandmine on vastuolus Dublini määruse artikli 3 lõikega 2, ja milline tõendamisstandard on seejuures kohaldatav? Kas üleandval liikmesriigil on, arvestades Dublini määruse põhjendustes esitatud viiteid liidu õigustikule, kohustus teha koostööd ja/või veenduda esitatud andmete õigsuses või tuleb kolmandate riikide kodanike põhiõiguste raske ja pideva rikkumise korral võtta vastutavalt liikmesriigilt individuaalseid tagatise selle kohta, et pärast taotleja üleandmist austatakse (kõigiti) tema põhiõigusi? Kas vastus sellele küsimusele on teistsugune, kui taotlejal puuduvad tõendid, kuna oma järjepidevate ja üksikasjalike avalduste toetuseks ei suuda ta esitada dokumente, samal ajal kui seda ei saa avalduste laadi arvestades oodata?

4. Kas eespool punktis 3 esitatud küsimustele antakse teistsugune vastus, kui taotleja tõendab, et kaebused vastutava liikmesriigi ametiasutustele ja/või edasikaebamine ei ole võimalik ja/või ei ole tõhus?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 15. juunil 2022 –
EXTÉRIA, s. r. o. versus Správní, s. r. o.**

(Kohtuasi C-393/22)

(2022/C 359/36)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EXTÉRIA, s. r. o.

Kostja: Správní, s. r. o.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 (¹) kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 1 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et mõiste „leping teenuse osutamiseks“ hõlmab ka eellepingut (*pactum de contrahendo*), mille alusel pooled on võtnud endale kohustuse sõlmida selle sätte tähenduses leping teenuste osutamiseks?

(¹) ELT 2012, L 351, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 15. juunil 2022 – Oilchart
International NV versus O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV**

(Kohtuasi C-394/22)

(2022/C 359/37)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Oilchart International NV

Kostja: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV